El miracle del Còrdova marca el camí

Com l'actual Girona, l'equip andalús va arribar a les últims 8 jornades de la lliga 2013/14 a ben pocs punts de la promoció després d'un fluix inici de campionat. No només es va colar al «play-off», sinó que va acabar pujant a Primera

Els jugadors del Còrdova, just després d´un gol de Xisco a Montilivi el mes de març del passat 2014.

GIRONA | CARLES ROSELL

Obrim els calaixos dels tòpics. Hi posem la mà, remenem una mica i veiem què en surt. En treiem un parell. Evidentment, ens sonen. «El que riu l'últim, riu millor», és el primer. «El més important és com s'acaba, no com es comença», estableix el segon. Vénen a dir el mateix i s'han sentit mil i una vegades en el món del futbol i de l'esport, però també són útils per la vida quotidiana. Però com els passa a la majoria de tòpics, a aquest parell no els falta gens de raó. Són així, reals com la vida mateixa. I?d'exemples que ho corroboren, n'hi ha a puntades de peu. A?tots dos s'hi pot aferrar el Girona, el mateix equip que navegava sense rumb abans del Nadal, abocat al perill i condemnat a lluitar per salvar-se i no pas per d'altres objectius més ambiciosos.

Va ser entrar el 2016, que tots els mals dels gironins van quedar amagats a l'armari. La nefasta i irregular trajectòria inicial ha trobat, per fi, la regularitat necessària per anar escalant posicions i fins i tot per anar somiant. Fins al punt que l'equip, a falta de 8 jornades, s'ha plantat a només tres punts del play-off per pujar a Primera. Els pessimistes o fins i tot els escèptics, asseguren que amb 49 punts i tants rivals implicats en la lluita, serà impossible colar-se a la promoció i molt menys pujar de categoria. De raó per veure-ho pelut no els en falta, però no seria la primera vegada que un equip ho aconsegueix. El Còrdova, just ara fa dos anys, va donar la campanada amb una trajectòria similar. No pas calcada, però molts dels tics d'aquell equip recorden a l'actual Girona. I?és aquell miracle el que ha de marcar el camí si es vol apostar fort.

Recopilem. A?l'estiu, sense dir-ho obertament, a Montilivi es construïa un equip no només per no patir, sinó per intentar lluitar per quelcom més que per la salvació. Tres quarts del mateix del que passava a Còrdova la campanya 2013/14. Tots dos equips van engegar la temporada de torn a mig gas, amb més decepcions que no pas alegries. Pitjor els gironins, que directament van anar cap avall;?els andalusos van arrencar amb més bon peu, però de mica en mica es van anar desgastant, perdent posicions. El descens mai el van arribar a tastar, ni un equip ni tampoc l'altre, però hi van estar a prop. A Montilivi sempre s'ha apostat per Pablo Machín, mentre que a l'Arcángel, aquell any, es va decidir sacsejar la banqueta:?a Pablo Villa el va acabar rellevant el Chapi Ferrer. Amb tot, blanc-i-vermells i verd-i-blancs es plantaven a vuit jornades per al final amb una situació gairebé calcada:?tots dos ocupant la desena posició i amb el play-off més a prop que no pas el pou.

L'actual Girona té 49 punts i està a 3 de la promoció, amb un balanç de 12 victòries, 13 empats i 9 derrotes. Aquell Còrdova en sumava 46 i veia com el bitllet per l'ascens estava a 4 punts;?el marcava el Múrcia, setè (el Barça B era quart, així que la promoció guanyava un lloc). Els andalusos havien vençut també en 12 ocasions, per 10 empats i 12 desfetes. Els números eren similars.

No sabem què és el que passarà amb els de Machín, però sí què és el que va fer el conjunt llavors dirigit per Ferrer. Als últims 8 partits es va apuntar 4 victòries i 3 empats (va sumar 15 punts dels darrers 24), suficients per tancar la lliga regular setè amb un botí de 61 punts. En aquella ocasió, li va servir per entrar al play-off pels pèls

(va acabar empatat a punts amb el Recreativo, però el gol average va jugar al seu favor). La línia ascendent va continuar a la promoció. En una primera eliminatòria ben igualada, va superar el Múrcia:?0-0 a l'Arcángel i un agònic 1-2 a la Nueva Condomina. El més difícil ja estava fet i calia jugar-se-la amb el Las Palmas, en un duel que va viure un desenllaç d'allò més surrealista. 0-0 a terres andaluses i tot per jugar-se al Gran Canària. Allà es va arribar al descompte amb un 1-0 al marcador gràcies al gol d'Apoño. Bastants aficionats van saltar al camp abans del xiulet final, anticipant-se a una victòria que mai arribaria: quan el partit es va reprendre, i amb encara gent al voltant del terreny de joc, Uli Dávila marcava al darrer segon signant l'empat final. Un 1-1 que donava un agònic, increïble i històric ascens al Còrdova. Repetir-ho, només està a les mans del Girona. ?

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/21/miracle-del-cordova-marca-cami/778936.html?utm_source=rss